

කන්ද උඩරට පුද පූජා විධි ආශ්‍රිත සංගීතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

(දළඳා මාළිගාව හා සිව් මහා දේවාල ආශ්‍රිත ව)

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ මානව ශාස්ත්‍ර පීඨයේ
දර්ශනපති උපාධි පරීක්ෂණය සඳහා
ඉදිරිපත් කෙරෙන නිබන්ධනය

ලිපි අංකය	673
වර්ග අංකය	

හේමන්තා මනෝහාරි රත්දත්ත

ලි. ප. අංකය : මාගාපි / දප / සිං / 96 / 29

සාර සංග්‍රහය

විජයාවතරණයට පෙර සිට භාරතයන් ශ්‍රී ලංකාවන් විවිධාකාරයේ සංස්කෘතික සබඳතා පවත්වා ඇතැයි පිළිගැනේ. විජය මෙහි සම්ප්‍රාප්ත වන අවධියෙහි පවා දියුණු සංගීතයක් වූ බව පැහැදිලිය.

ලක්දිව බුදුදහම, නැටුම්, ගැයුම්, වැයුම් හා ශිල්ප කලාදී ලලිත කලාවන් උදෙසා ඉමහත් රුකුලක් විය. මෙරටට වැඩම වූ ශ්‍රී මහා බෝධියත්, දළදාවත් උදෙසා පුද පූජා විධි රාශියක් ඇති විය. ප්‍රාග් බෞද්ධ යුගයේ පැවති ඇදහීම් හා භාරතීය සබඳකම්වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් පැවති දේව වන්දනය ද බෞද්ධාගමික ඇදහිලි හා මිශ්‍ර විය.

අතීතයේ පටන් එදා පුද පූජාවන් සහ දේවාලයන්හි භාවිත සංගීතය වර්තමානයේ ද භාවිතයේ පවතී.

මහනුවර යුගයේ ද සංගීතය දියුණු තත්ත්වයක පැවති බව තත්කාලීන රාජසභා ආශ්‍රිත සෞන්දර්ය කලා භාවිතය අධ්‍යයනයෙන් පැහැදිලි වේ. මෙහි දී එහි දක්ෂණ භාරතීය ආභාසයද කැපී පෙනේ.

සිව් මහා දේවාල අරභයා පැවැත්වූ පෙරහර පසුව දළදා පෙරහර බවට පත්විය.

දායාධාතුව මුල් කරගෙන දළදා මාළිගාවේ පැවැත්වෙන පුද පූජා අතර දළදා පෙරහර, නානුමුර මංගලය, හේවිසි පූජා හා ප්‍රශස්ති ගායනාවන්හි භාවිතා වන සංගීතයෙහි ආරම්භය අනුරපුර යුගය දක්වා විහිදී ඇත.

දළදා මාළිගාවන් සතර දේවාලන් සම්බන්ධව පවත්වන කවිකාර මඩුවේ ගායනා, දේවාලයවල ගැයෙන කන්තලවි, නමස්කාර, යාදිනි, අෂ්ටක ආදියෙහි ඡන්දස් අලංකාර හා සංගීතය ගැඹුරු ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යයනයකට සුදුසු විෂය ප්‍රදේශයකි.

දළදා පූජාව සඳහා භාවිත වන සංගීතය දේශීය මෙන්ම හින්දුස්ථානි සහ කර්ණාටක රාග ලක්ෂණ අනුව ද විග්‍රහ කළ හැකි වේ.

දේශීය සංගීතය ආශ්‍රයෙන් දළදා මැදුරෙහි සහ සතර දේවාලයෙහි භාවිත සංගීතය පිළිබඳ ව විශේෂ අවධානයක් මෙහිදී යොමු කෙරිණි.